

לא:

עין משפט
נר מצוה

א טו עור שיע יד פ"ב
קול שפי' י"ד פ"ב
ב טו שפי' י"ד פ"ב
ספיק ד':
פ"ג ד' ד' מ"י פ"ו
מלכות
אסורות הלכה ו' י' מ"ג
עשירי קמח טע"ט י"ד
סיון קד ספיק א':

אין מעמידין פרק שני עבודה זרה

מסורת הש"ס

א) [למקן לה ע"ש]
ב) [בכנסת י"ב ע"ש בגליון]
ג) שפ"ט: [מהלך: (ד) ו'ג'
שפ"ט: א) [למקן לה]

הגהות הב"ח

א) נ"ב משום חממת
מירוה רב אחאי: (ב) תוב'
ד"ב השולח וכו' אלל אם
כשהולך לשם לא הכיר
החוסם כמו ששפ"ט:
ב) ר"ה וכו' וכו' וכו' וכו'
תורמוסא
עובדי כוכבים וכו'
לדע"ב דלא חו לנסו
כשהוא אין בו משום
בשוליו עובדי כוכבים
דק"ל כדק"ל לשלח דרכ:

מוסף רש"י

ישן מותר ב"ו י"ן וכו'
שנחלו כהנים חדשים
והתקין להם עד שמימינו
נחש ד"ה היה בו ארס של
מותר לא היה מותר לישן
מורה ג' י"ג וכו' וכו' וכו'
והוא ר"ה א"ר אריא: ו
שם ר"ה אריא: וכו' וכו'
שם ג' אריא: וכו' וכו'
שם ג' אריא: וכו' וכו'

השולח חבית של יין ביד כותי וציר ומוריים ביד עובד כוכבים.
מדקדק ר"ת דמשמע מדפלגניהו נתייב נבות ש"מ דוקא
קמני יין ביד כותי אלל ביד עובד כוכבים לא סגי בחמות אחד וחמא
ברבנן וכו' ציר ומוריים סגי בחמות אחד אף לרבנן וימאה א"כ תקשי
לאיכא דלמרי דלעיל דל"ר אלעזר

חנים של יין ביד כופי. וכ"ש ביד עובד כוכבים לר"ך הכרת חותם ואע"פ
דכותי אינו מנסך מיהו לא קפיד אלמנע עובד כוכבים: ועל ליר ומוריים
ביד עובד כוכבים. לר"ך הכרת חותם. ציר אע"ג דלאו אורחא למירמי
זיה חמרא דדמי היין יקריס משל ציר מיהו חייסין דלמא מחליף ליה
צירי עש' דגים מורמאס ומוריים חייסי

השולח חבית של יין ביד כותי ושל ציר
ושל מוריים ביד עובד כוכבים אם מוכר
חותמו וסתמו מותר אם לאו אסור אמר רבי
זורא לא קשיא כאן בעיר כאן בדרך מתקוף
לה רבי ירמיה מירי הנהך דעיר לא בדרך
אתו אלא אמר רבי ירמיה בין הגיתות
שנינו כיון דכולי עלמא אפכי מירתת אמר
השתא אי חזי לי מפסדו אי אתמר מפני
מה אסרו שכר של עובדי כוכבים רמי בר
חמא אמר רבי יצחק ימוש חתנות רב נחמן
אמר משום גילוי אגילוי דמאי אילימא גילוי
דנזירותא אגן נמי מגלינן ואלא דחביתא אגן
נמי מגלינן לא צריכא באתרא דמצלו מיה
לא מצעתה ישן שתדרי דא"ר ר' יושן מותר אין
מניחו ליישן החמיץ מותר אין מניחו להחמיץ
גזירה לישן אמו חדש רב פפא דמפיקין ליה
לאבבא דחנותא ושתי רב אחאי דמייחו ליה
לביתיה ושתי ותרוייהו משום חתנות (א) רב
אחאי עביד הרחקה יתירתא רב שמואל בר
ביסנא איקלע למרגואן אייתו ליה חמרא ולא
אשתו אייתו ליה שיכרא ולא אשתו בשלמא
חמרא משום שימצא שיכרא משום מאי
משום שימצא דשימצא שיכרא רב האי שיכרא
דארמאה שרי וחייא ברי לא נישתי מיניה מה
נפשך אי שרי לכולי עלמא שרי אי אסיר
לכולי עלמא אסיר אלא רב סבר משום גילויא
ואויל מורא דבשנותא וקלי ליה זיהררה ודלקי
מלקי ליה טפי וחייא ברי הואיל ולקי לא
נישתי מיניה אמר שמואל כל השרצים
יש להן ארס של נחש נחש שרץ של שרצים
אינו מביית אמר רב ליה שמואל לחייא בר
רב (ב) בר אריא תא ואימא לך מילתא
מעלייתא דהוה אמר רב אבוך הכי אמר
אבוך הני ארמאי זוקאני דהוו שרתו
גילויא ולא מתו (ג) אידי דאכלי שקצים
ורמושים חביל גופייהו אמר רב יוסף
האי

הכל משתמר בחותם בתוך חותם
דמשמע כל מילי בעינן חותם בתוך
חותם וי"ל דהכל לא קלי אלל אשאר
מילי דחבית אלל חמפ"ג חילמית
מוריים פת וגבינה אמרי' לקמן דסגי
בחמות אחד ורש"י פ"י יין ביד כותי
וכ"ש ביד עובד כוכבים לר"ך הכרת
חותם ובהכרת חותם מיהא שרי כ"ר"א
משמע דלך לר"א לר"ך הכרת חותם
בשולח דרך מעיר לעיר ואף לדברי
ר"ת שמעמיד הבביתא כרבנן מדרבנן
שמע לר"א לאו אמרו רבנן צירי
ומוריים דלך לר"ך הכרת חותם
חותם לר"א נמי כיון דסגי בחותם א'
לר"י הכרת חותם וכו' י' כ' ליהרר בשולח
יין לחכירו ואינו הולך עם להכיר חותמו
שצריך חותם בתוך חותם או אם שולח
כחך הודיע אף חותמו ויודיע לעובד
כוכבים שכן שלח לו מועיל בחותם א'
דעובד כוכבים כיון דידע מירתת ולא
מזיק ור"ת פ"י דלר"א דלא חתם
ליופאי לא בעינן הכרת חותם ואפי'
אינו הולך להכיר חותמו וגם אינו
שולח בלחה ענין הוא חותם מותר
וימייה רחיה מדקאמר תלמודא לקמן
פ"ג דף (ט:): והשתא דקיימא לן
כ"ר"א דלא חייס ליופאי אמאי לא
מוצנין חמרא ביד עובדי כוכבים כ'
ועידיע יש למקון על פסק ר"ת
וענין חמיתא הכנית פירש רבנו ברוך
זה לשונו נכון הדבר לתמוס פי חבית
בנעורת או בדבר אחר ולתם עור על
בנמיתה קבוע בנממרות ולכתוב
אחותי חזין על העור ותזין על
דופני קרשי חבית שאם יגביה העובד
כוכבים העור לא יוכל לכונן לישבו
בנממלה ולתם חסוק אחד שקורין
ירקל"א סניב השוליס במקוי' שממזכרי'
דופני חבית הקבוע שם בנממרות
מפני הנעורת החבוזה שם סניב של
יופאס העובד כוכבים להוילא היין
דרך של ולתמוס אחרי כן אל מקומו

הראשון וכל הכרות לחומר ולקבוע עליהם עור בנממרות או לקבוע נקרים לכסות כל השוליס והכרות עכ"ל וישלח לחכירו כח דפרישית.
תב ר' יתכן צר יהודה לר"ש נמשזה כי כימיה היו החביות של חרס וכאשר יהיה פי החבית סתומה או היה צר כ"ר"א אלל חביות שלנו אף
לאחר מיתום פי החביות והכרות יוכל העובד כוכבים לנעון סקין בין הנקרים ולהוילא יין ולפי תשובתו יש לאסור אפי' חתמו בענין שפ"י וש
מהמירוס ומכסס כל דופני חבית בנממרות וגם השוליס בנממרות ואז אין לחוש כלל ויש מקילין לשלוח בחותם אחד אף בלא הכרת חותם
ולא הודעת כחך ומייסבים הבביתא דאם היה מוכר חותמו לא שילך להכירו אלל אם הלך ומנא והכיר חותמו מותר גמור כי ודאי לא יזיפו
אלל אם (ב) לא הכיר כשהלך שם החותם כמו ששפ"ט יש לחוש שמה יזיפו העובד כוכבים אלל אם לא הלך אחרי אשר חתמו והישראל מלאו
חתום מותר והמתמר תבא עליו ברכה וכתב הר"ר משה מקולי' בנפסרו כי אחרי שיש מקילין ויש מחמירין אין לנו כראיה ברורה לאסור ודין
חביות ריקניות נפרש בסוף ע"ז (למקן דף עד: ד"ה רבא) כשנעני שם א"י"ה: מפני מה אסרו שכר ב'ו' אסור שכן לא מנינו לא בנמשה
ולא בבביתא ושמה צימי האמוראים אסרוהו: רב נחמן אמר משום גילוי. וא"ת למ"ד משום גילוי מ"ע לא מנינו לא בנמשה ע"פ
גביות דעממיהו נמי משום גילוי וי"ל דרב נחמן לית ליה לקמן (דף לה: ע"ש) בגביות טעמא דגילוי אלל טעמא מפני שמעמידין שברך
ערלה וא"ת למ"ד משום גילוי בגביות אי סבר הכא טעמא דגילוי וי"ל כיון דהכא ליכא ליתמא היכא דלא מללו מיה וכו' דמשו ביה כשותא
לא פסיקא ליה: באתרא דמצע"י ט"א. וא"ת למ"ד לעיל (דף ג') אמנקריותא קפדי מלי איכא למימר וי"ל דבשכר וי"ל קפדי כ"כ
מפני שסופו להוילא לא גריעות שבו כשהיה עשוי ותוסס לו זכרו ואם שזקע ישאר עם השמרים שאינם חתומים: ותרוייהו משום
חתנות בין אל אחא עבדי הרחקה יתירתא. ומ"מ שניהן לא היו שומין צבית העובד כוכבים וא"כ לר"ך ליהרר שלא לשמות שכר צבית העובד
כוכבים דהא רב פפא ורב אחא שהיו בתראי לא היו שומין ומיהו המתאכסן צבית העובד כוכבים יכול להיות שמוחר לשלוח צביר לקנות
שכר מן העובדי כוכבים דהוי כמו צביות של ישראל ואף אם העובד כוכבים אכסמאי שלו נתן לו משלו (ז) ושותא) משום אינה דלא אסרו
משום חתנות אלל לקבוע שמה חנות או בריותא לשמות צבית העובד כוכבים אלל אקראי בעלמא שרי ובלכל דין שכן צבית של
תמרים בין אל תבואה ואין לאסור של תבואה משום צבילי עובדי כוכבים כמו (א) סלקא דרביא דלע"ג דלא חו לנסו כשכחו מי דק"ל כדלך
לישנא דרב דלמרי' כל שאינו עולה על שלחן מלכיס אין צו משום צבילי עובדי כוכבים ואשכחתי' ר' יוחנן סבר לקמן פרק רבי ישמעאל (דף
טו.) כותיה וצפרה חולקין ויבמות דף טו.) ועוד יש טעם אחר להחיר השכר דאין צו משום צבילי עובדי כוכבים דמי היכי דהתבואה צבילה
פרק רבי עקיבא (שם דף טו.) גבי שכנת זרע של ישראל מעני עובדת כוכבים (שפ"ט) סלקא דרביא דלע"ג דלא חו לנסו כשכחו מי דק"ל כדלך
דלענין להנצל מארס אין מועיל חבל דדייני בנמזות כמו חבל דאחילת שקצים ורמשים שיש להם בתוך הגוף ומגבל ארס של נחש:
האי